

МІЖНАРОДНІ КОМУНІКАЦІЇ В ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОМУ КОНТЕКСТІ

Мірошніченко Марина Сергіївна

Полтинкіна Юлія Юріївна

Науковий керівник: проф. Юрченко Л.І.

Харківський навчально-науковий інститут

ДВНЗ Університет банківської справи

Комунікації відіграють значну роль у житті кожної людини, суспільства, політики, культури, економіки та охоплюють міжнародні відносини. Важливим чинником існування суспільства є комунікації, бо суспільства без спілкування не може бути.

Значне підвищення зацікавленості до проблем комунікацій в сучасному глобальному світі в процесах інтеграції виражається у розвитку інноваційно-інформаційного простору, новітніх технологіях, у зміцненні соціально-економічних зв'язків.

Очевидним стає те, що міжнародні комунікації є повноцінним та важливим чинником регулювання взаємозв'язків в еколого-економічному контексті.

Теоретичні основи міжнародних комунікацій було висвітлено багатьма вченими, як вітчизняними так і зарубіжними, а саме: Юхименко П.І., Алдошина М. В., Кожухівська Р.Б., Петренко Л.О., Прядко О. І., Царик Л. П. та інших.

Еколого-економічний розвиток держав і окремих економічних та екологічних агентів у ХХІ ст. визначається особливостями прояву двох, певною мірою взаємодоповнюючих тенденцій: інтеграції та глобалізації, викликаних високими темпами науково-технічного прогресу і його досягнень, розширенням області застосування інформаційних технологій, удосконаленням засобів зв'язку, активізацію діяльності, спілкування, створення єдиного еколого-економічного простору в Європі [1].

В процесі глобалізації міжнародні комунікації в еколого-економічному контексті набули нового тлумачення, в якому важливу роль відіграють екологічний туризм та екологічна загальноєвропейська мережа.

Екомережа – це комплексна багатофункціональна та багаторівнева природна територіальна система, основними функціями якої є збереження біотичного різноманіття, стабілізація екологічної рівноваги, підвищення продуктивності ландшафтів, покращення стану довкілля і загалом збалансованого розвитку держави. Вона має певну структуру і складається із природних регіонів, буферних зон, природних коридорів, відновлювальних територій, територій природного розвитку [2].

Однією з найголовніших складових загальноєвропейської мережі виступають екологічні коридори, тобто структурні елементи відносин, що організовують та підтримують процеси міграції, обміну й поширення видів на прилеглі території. Головне завдання екокоридорів – забезпечення просторових зв'язків між ключовими територіями. Потрібно зауважити, що головним критерієм для їх виокремлення є комунікаційний зв'язок, певні міграційні потоки.

Таким чином екокоридор – це така комунікаційна територія або сукупність територій, уздовж якої можуть відбуватися обмін генетичним матеріалом і міграції між ключовими природно-ландшафтними регіонами [2].

Слід зауважити, що значення екологічної мережі, в тому числі екологічних коридорів висвітлюється в законодавчій базі України, де зазначаються основні елементи національної екологічної мережі. До зазначених основних комунікаційних елементів відносять – широтні природні коридори, що забезпечують зв'язки зонального характеру, Поліський (лісовий), Галицько-Слобожанський (лісостеповий), Південноукраїнський (степовий), а також меридіональні природні коридори, просторово обмежені долинами великих річок – Дніпра, Дунаю, Дністра, Західного Бугу, Південного Бугу, Сіверського Дінця, які об'єднують водні та заплавні ландшафти – шляхи міграції численних видів рослин і тварин [3].

Наукове-пізнавальне та виховне значення екологічної мережі реалізується в комунікаційному процесі екологічного туризму.

Сьогодні екологічний туризм відіграє ключову роль в міжнародних комунікаціях еколого-економічного аспекту, бо є вагомим важелем економічного розвитку регіону, міжкультурної взаємодії. За прогнозами експертів Всесвітньої туристської організації, темпи його зростання будуть як і раніше високі, а отримані фінансові доходи внесуть значний вклад у розвиток країни [4].

Екотуризм – тип туризму, що полягає у подорожах до природних заповідних територій. Екотуризм сприяє культурній, екологічній, краєзнавчій освіті та дозволяє створювати соціальні фонди розвитку місцевої громади. Розвиток екотуризму часто розглядається як важливий засіб збереження навколишнього середовища для майбутніх поколінь [5].

Слід зазначити, що екотуризм створює додаткове антропогенне навантаження на унікальні природні території. Відповідно до даних Всесвітньої туристичної організації екоподорожі складають 7-20 % від загального об'єму туристичних маршрутів. Це призводить до знищення рослинності, небезпеки виникнення пожеж, забруднення водних джерел, засмічування територій.

В даний час екотуризм - це одна з небагатьох галузей економіки України, яка за умов загального економічного спаду розвивається досить

успішно і заслуговує пильної уваги не тільки науковців, але й адміністративних органів.

Туризм як каталізатор міжкультурної та міжнародної комунікації має великий потенціал для виведення України на міжнародну арену у сфері політики, економіки, культури, науки з позитивною репутацією та іміджем. Заслуговує окремого дискусу питання подорожей до Чорнобильської зони відчуження, з одного боку, як новий специфічний та унікальний туристичний продукт, а з іншого – екологічно та валеологічно продукт не зовсім повноцінний [6].

Отже, можна зробити висновок, що еколого-економічна міжнародна комунікація в аспекті екологічної мережі та екологічного туризму є важливим чинником життя і діяльності суспільства. Екологічний туризм та екологічна мережа набувають як глобального значення в міждержавній комунікації, так і в процесі євроінтеграції України.

Список використаних джерел:

1. Віщук В.М. Актуальність та перспективи розвитку міжнародного менеджменту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=22251>
2. Карпюк З. К. Природні коридори як основні комунікаційні шляхи для біоти на Волинському Поліссі / Карпюк З. К. // Географія. -№ 8. – 2011. – Ст. 35-41.
3. Закон України «Про Загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000-2015 роки». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua>
4. Екологічний туризм. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ua-referat.com>
5. Екотуризм. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org>
6. Садигова Н. Чорнобиль: туристичні аспекти. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.myslenedrevo.com.ua/uk/Sci/Local/ChornobylTourism.html>